

Спадає сніг...

Ганна Черінь

Спадає окрилений сніг
Нечутно, повільно, врочисто,
Покровом сніжинок дрібних
Помалу вкриваючи місто.

Зима із далеких країв
Іде на пухнастих лапах...
Хто першого снігу не їв?!
Що ж ліпше за смак той і запах?!

Хоч сніг у одержу нову
Всю землю не встиг ще сповити,
А бабу в дворі снігову
Вже встигли поставити діти!

І, працю скінчивши наспіх,
Побігли в хати — бо темніло...
Густіше посипався сніг —
І стало скрізь чисто і біло.

І в сьайві замислених зір
Виблискує свіжістю місто,
На білий вдягнувши убір
З вогнів електричних намисто.
8 грудня 1958